

דעות אחרונות

משה אלעד • חשאיות הרסנית

כמה זמן הם עוד "יהיו מובכים"?

בצע בחשאי, בעיקר כרי שלא "להביך אותם". אחת הסיבות, אגב, לכישלון התיאום הביטחוני פרי הס"כמי אוסלו הייתה שגם בלובשם מדים וגם בבצעם משימה ביטחונית משותפת עם עמיתיהם הישראליים, הפלסטינים עדיין חשו "נבוכים". ג'יבריל רג'וב בגדה המערבית ומוחמד דחלאן ברצועת עזה לא היו מחויבים להסכם הביטחוני, משום שישראל ויתרה להם ואיפשרה להם "להיות מובכים" כל אימת שח"פצו בכך.

לאחרונה למשל, התירה ישראל הכנסת אלפי רו"כים למנגנוני הפת"ח, ושוב עשתה זאת בחשאי, ושוב כרי "שלא להביך" את אבו מאזן. גורם ממשלתי אחר נימק את החשאיות בהסבר תמוה ש"קיים חשש לה"גברת המתיחות בשטחים", כאילו עד להעברת הקל"צ'ניקובים שרר שם שקט מוחלט.

נכבדי הפלסטינים, תם עידן ההכרזות, החלי"טו היכן מקומכם. מאז "אוסלו א" זועק מוחמד דח"לאן ש"אנו לא נהיה קבלן הביצוע של ישראל", ומאז "אוסלו ב" מצהיר רג'וב ש"מנגנוני אינם צד"ל". הערכת המצב החדשה באזורנו מחייבת אתכם לה"פסיק להיות חשאים ו"נבוכים" ולהפסיק לחשוש מ"הגברת המתיחות". מפגש האינטרסים האנטי חמאסיים הנה בין ישראל לפת"ח יוכל להוליד שי"תוף פעולה יעיל רק אם יהיה גלוי, חשוף ואמיתי. אם לא תינקט פעולה אמיצה ע"י הטריטוריאלי הפת"ח וי, מרחץ הרמים הוא עניין של זמן בלבד, וישראל, אם הפת"ח ימשיך להיות גבוה, תסתפק לכל היותר בהק"מתה של "גדר טובה" במחסום ארז. ■

אל"מ (מיל') משה אלעד היה ראש מנגנון התיאום הביטחוני עם הרשות הפלסטינית באיו"ש והיום חוקר במוסד נאמן בטכניון

היה זה שמעון פרס שחזה לפני כעשור שהעולם ייחצה בתוך מספר שנים לשני מחנות – האחד שיע"סוק בטרור כדרך חיים והשני שיירדף על ידו וייאבק בו. האחד – שיסתופפו בו בני בליעל שכל מטרתם תהיה להרוס, להחריב ולחרוך את ארמת תבל, והשי"ני – שישתייכו אליו בני כל המינים, הדתות והגזעים שיבקשו לחיות, לפרוח ולהתפתח.

האם מה שמתרחש בחברה הפלסטינית בשטחים הוא סימן מרמז לכך? חברה זו מצויה באחרונה במ"שבר עמוק רק משום שפלח אחד ממנה, תנועת הפ"ת"ח, החליט לשבור את אחרות השורה המסורתית ולכאורה "לבגוד" בטרור הפלסטיני וליהפך לקורב"נותיו הפוטנציאליים.

עתה, זה כבר לא רק החמאס שמאיים על הגר"עין השפוי האחרון בשטחים. לרשימת המאיימים על אבו מאזן ואנשיו נוספו ראשי המשטר החומייניסטי באיראן, ההנהגה הסורית וראשי אל"קאעידה. ה"ט"ריומויראט" אבו מאזן, ג'יבריל רג'וב ומוחמד דחלאן שאיכזב בעבר את ישראל, מאכזב עתה את אחמדינ"ג'ה, אסד, חאלד משעל וזואהירי. השלושה זוכים לכי"נויי גנאי משפילים, חייהם מאוימים ובקרוב ישוגרו גם מתנקשיהם לשטחים.

מאזן הכוחות בגדה, ובעיקר ברצועה, מצביע על בידוד הרה אסון של הפת"ח. אספקת אמצעי הלחימה ומיליוני הדולרים לחמאס בעזה, וחוסר האונים שמפ"גינה מצרים בטיפול במניעת סחף ההברחות, הם שי"לזב קטלני לרעת מנגנוניו של מחמוד עבאס.

אבל גם ישראל היא צד בהתפתחויות הללו, וראוי כי תאמץ גישה שונה לשינויים הללו. בשנים הארו"כות של הכיבוש אימצנו דפוס פעולה, שכל קשר ביטחוני-מדיני עם גורמים פלסטיניים מתוונים הת